

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

378.27

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

378.27.1918

Szerző:

Cím:

A szegény diákokért

Forrás:

Világ

Bp 918 17 28

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A szegény diákokért

Az Országos Diákalap értekezlete

Az Országos Diákalap Egyesület előkészítő munkálata annyi gáncsvetés és intrika után végre oáig jutott, hogy ma délután 6 órakor sor kerülhetett a főbbizben elhalasztott nyilvános értekezlet megtartására. A régi képviselőház nagyterme majd zsufolásig megtelt a diákok és diákkisasszonyokkal, akik az értekezlet megnyitása előtt már élénken vitatták maguk közt az értekezlet kihatásait. Az el-lenpárt, a Hindy- és Zsembery-tábor is teljesen felkészülve vonult fel a mérkőzésre. Mindjárt az értekezlet megnyitása elején sejteni lehetett, hogy erős összeesapásokra kerül majd sor azok közt, akik a diákság dolgát komoly sorsdöntő problémaként látják, s azok közt, akiknek az ilyen mozgalom is csak pártpolitikát, s egyéni érvényesülést jeleni.

Az értekezlet megnyitása után az értekezleten a műegyetem tanára karát Kürschák rektor, Pfeiffer Rados, Réthy, Nagy tanárok képviselték, míg az egyetemről Vánbéry és Goldzieher Ignác voltak ott; az elnöki széklet Lukács György országgyűlési képviselő, titkos tanácsos foglalta el. Megnyitó szavaiban utalt arra, mily nagyjelentőségű az ifjuság sorsa, szellemi fejlődésének biztosítása a nemzet szempontjából. Minden szava csupa objektív okos, mélyenjáró megállapítás volt, s mégis már az ő elnöki megnyitója közben megkezdődött a Hindy-, Zsembery-tábor ökvetetlenkedése. Már az elnöki bevezető beszéd idején látni lehetett, hogy jól megszervezett maffia dolgozik s a nemes mozgalom útját a maga törtéteséivel akarja lehetetlenné tenni.

Az elnöki megnyitó után Kóbor Tamás volt az első felszólaló. Nyugodt, higgadt temperamentumával került minden kifejezést, ami az ellentábor agresszivitására a legtávolabbról is lápot adhatott volna. És mégis, alig fejezi be első megállapítását, hogy a diákság ügye elsősorban a nemzet és társadalom ügye, adott jelre felzúg az ellentábor. Minden logika, minden értelem hiányzik a maffia közbeszólásaiból, a mélységes gyűlölet, a fenekellen fanatizmus vezeti az idegeket. Az izgalomtól nekifakult arcu emberek gesztikulálnak, kiabálnak, minden értelem nélkül, csak azért, hogy zavart, rendtelenséget csináljanak.

Kóbor Tamás után Ötvös József egyetemi hallgató lép a szűszökre. Az idegek egyszeribe nekifeszülnek. Most, mi következik? Ötvös a statisztikával kezd, már az a tény, hogy az 1914. évi adatokra hivatkozik, a rosszakaratnak brutális közbeszólását váltja ki. Aztán a diáknyomor részleteire kerül a sor. Az ellentáborban ott izgat Sebestyén tiszteendő ur a Szent Imre-kollégiumból. A Mehmed szultán-uti diákmenza dolga kerül szóba, irtózatós zaj Zsemberyék soráiból. Nékám professzor szerint, mondja Ötvös, az egyetemi hallgató 25 százaléka vengreás beteg. Elképzelné is bajos, mi van ebben a szomorú tényben olyan, ami a Hindy-tábort ismét rakoncátlankodásra készítse. Voltak percek az Ötvös beszéde alatt, amikor azt lehetett hinni, hogy a két tábor egymásra ropt s a tettelességbe ful bele minden. Lukács György elnök rezignáltan panaszkodik, hogy már egy elnöki csegettyüt tőkire tett a kavarodás.

Hock János a következő szónok, az egész terem nagy ovációval fogadja, csak néhány Zsem-

bryanus csemete hallgat a padokban. Azzal kezd, azért jöttünk ide, hogy a szolidaritást megteremt-sük a diákok közt. Ma ellentétek állanak fenn a diákság táborában, az eszmék fejlődésére kívánatos, hogy legyenek ellentétek és összeütközések. Mert ezek az ellentétek munkálják ki, hogy a küzdelemből csak a köz nyerjen. Markáns, határozott, szeretettől sugallt szavak, de a klerikálisok nem tetszik. Zúgnak, zajongnak. Percekig áll Hock a plébános, akit a klerikálisok beszédében megakasztanak. Hogy a klerikalizmus és a vallás mennyire különálló dolog, ezt illusztrálja beszéde-sen ez a jelenet.

Hock János tovább beszél. Csupa szeretet, mely megértés minden ~~szava~~ De Sebestyén tiszte- lendő ur feszkelődik, jelt ad, ismét kitor a lárna. A társadalomnak nem szabad közömbösen nézni mondja Hock, hogy az ifjuság, mely nagyobb er- kölesi töke minden hadimilliomos vagyonánál, az életküzdelemben elfecsérelődjek. Ismét kitor a zaj. Most már a másik oldalon is feszülnek az idegek. Élesen sivit a közbeszólás: Ilyen bandával nem tár- gyalunk, zug, tombol a terem. A Hindy-táborban dr. Kávássy, az Egyetemi Kör elnöke arcából ki- kelve ordít, csoportok rohannak egymásnak. Egy- más arcába gesztikulálnak, Végül is a közbekiallé bocsánatot kér a sértésért. Az elnök ezzel az inci- denst befejezettnek jelenti ki.

Hock tovább beszél. Minden erő egyesítéséből keletkezik a civilizáció, mely az emberiség nagy ügyét előre viszi. Minden munkás kezét meg kel- ragadni, visszautasítani annyit, mint megtagadni azt a célt, amely ma a diákokat és a társadalom

előkelőit itt összehozta. Az egész nemzet érdeke, és beszédének végéhez Hock, hogy a tanulóifjúság életét megvédhesse a jövő számára. (füz.)

Hock után Kosár Emma a nőhallgatók helyzetét vázolja s ismerteti a jövő terveit. Poór Béla műegyetemi hallgató a katonadiákok sorsáról szól Engel Sándor műegyetemi hallgatót jelenti be az elnök. Engel szöszékre lép, de percekig zug a Hindy-tábor. Halljuk Hindyt. Zsembery körül így kavarog az ő udvara. Éljen Stefi bácsi! Szóljon ő is. Dr. Kávássy a „vitarendező“, a jövő „biztos képviselőjeöltje“, ordít, rázza az öklét. A járma vége, Zsembery és Hindy szateleselkkel az elnöki pódium felé rohannak, nincs más mód, szóljon tehát Hindy. Előbb azonban Engel Sándor és Mina Nisztor olvassák fel az előkészítőbizottság nyilatkozatát aztán szólhat Hindy Zoltán. Beszédét ilven közbeszólások zavarják: Halljuk Hindy egyetemi hallgatót. Sehogy sem megy a felszólalás, most kapja vissza a Hindy-maffia a kölcsönt. Végre az ő beszéde is befejezéshez ér. Indítványa alapján kompromisszum készül. A Diakalap Egyesület előkészítő bizottsága, s az ifjusági egyesületek vezetői öt-öt tagu bizottság útján tárgyaljanak Hantos Elemér és Lukács György elnöklete alatt. Szomorú eredmény, az eddigi bátor munka sikerét féltjük ettől az új lehetőségtől. Nem lehet eredményes a diákságra nézve az a mozgalom, amelyben azok, akik a diáknyomort szociális s közérdekű problémának látják, s így is akarják megoldani, együtt dolgoznának olyanokkal, akiknél az egyesületesdi politikai, érvényesülési trambulán a klerikális világnézet szolgálatában.